Pest, jul. ~~29~~ 23. 1863

K513/1171

Kedves barátom!

Közelg az idő, mikor szeretett leányunk megválik
a szülei háztól. Augustus 9-ke, mint
Juliskánk születés napja, van kitűzve es„
küvőre. Ismét egy koczka, kis családunk éle„
tében — reméljük s adja isten, jól forduljon!
De, édes barátom, e néhány hónap alatti
tapasztalásim folytán, vigaszul szereztem, mond„
hatom, hogy ha boldogság gyermekekkel birni,
— még is van abban némi megnyugvás, ha
az embernek ... nincsenek gyermekei! Több„
bet nem mondhatok — talán okom ~~sincs~~ eny„
nyire sincs.

Nem feledtük — te sem, úgy gondolom —
egykori szives ajánlatodat, melyet évek„
kel ezelőtt a gyermek leánynak tettél:
hogy te fogod az oltári áldást reájok
adni. De számbavéve körülményeidet:
egészségi, kedélyi, anyagi állapotodat:
nem mertünk egyenesen felhívni ez igé„
ret beváltására. Iránttadi kimélésből
hallgattuk el. Mert tudtuk, bármily áldo„
zattal meg fognád tenni, te, ki évek óta,
magad bajában, gyógyittatásod végett
sem áldozhattál annyit hogy Pestre jöjj.
Tudva, hogy részünkről anyagi kárpótlást
sem fogadnál el; a legnagyobb gyöngéd„
telenségnek tartottuk volna igéreted be„
váltására figyelmeztetni. Azonfelül Tö„
rök elvégezheti, elegendő díszszel.

Mindazáltal, édes barátom, nem
óhajtjuk hogy ki ne jelentsük, mennyi ö„
römet szereznél mind a szülőknek, mind

az egybe kelendő párnak – ha saját dolgaid is
úgy kivánván, épen akkor találnál Pestre
jönni, mikor az esküvő lesz, mely esetben
azt hiszem semmi se gátolná, hogy te végezd
a szertartást. Ó mily kedves dolog lenne,
ha azon két-három tanú között, kik
ez alkalommal jelen lesznek, téged és az
én kedves jó komaasszonyt üdvözölhet-
né az örömapa és anya! De ez csak
olyan óhajtás, mely titeket semmire sem
kötelez, – s ha tudnám, hogy legcsekélyebb
erőltetett kényszert gyakorol reátok – ide
sem írtam volna. Egészen saját helyzeted-
től kérj tanácsot, legkevésbbé sem a mi
óhajtásunkról.

Juliska bucsu levele a kedves ko-
maasszonyhoz idezárva megy. Az a meg-
nyugtatásunk van, hogy sorsához képest
tisztességesen kiházasíthatjuk. Már csak
Laczi van hátra, ki tegnap tette le,
mint 2od éves jogász, első vizsgáját, da-
czára hosszu betegségeinek jó eredmény-
nyel. Most már jó egészsége van és ven-
szi magát szépen. A K–é előfizetői
egyharmaddal megfogytak. Az anyjok
türhető egészségben van – csak szeme miatt
aggódom. Valami fekete pontokat lát, † egyik szemével s
nem akar doctorhoz jőni. Télen, úgy jár
mint te voltál.

Áldjon a jó isten, kedveseim!

igaz barátod
Arany J.

Pest, jul. 23. 1855

8515/1874

Tisztelt Munkatárs!

Aggodalommal jelenti a Koszorú szerkesz-
tője, hogy tárczája annyira meg-
ürült jó közleményektől, miszerint
már a legközelebbi számba sem tudja
mit adjon, hanem ismeretlen czelebri-
tások kisérleteivel nem akar elő-
rukkolni. Azért mindenre a mi szent,
kérem, sürgetem és kényszeritem,
erőltesse meg Pegazusát és küldjön
akármit a minek nevét alá irhatja,
a Koszorúba, bevesz az mindent, mi-
tán hegedült arról Sz. Dávid, hogy
mi nálunk mintalapot lehetetlen szer-
keszteni. Küldj, édes barátom, minél
többet ide, ne várd azt, hogy valamelyik
kitünően sikerüljön mint többnyire az
eddigiek; mert ha nem támogatnok
ketten hárman olyan bukom mint a
pinty. A mi lehet, ezután is szivesen
kijár honoráriumképen (A.B. Juliská-
nak 25 frtot adtam volt rendelkezésedre, s—
miért kezedet csókolja). Azért csak
verset mielőbb és minél gyakrabban
mert mindig kell.

Ugyanaz, ki tulról.